گزارشی درباره اوضاع واحوال گالری‌های هنری که در خطر تعطیلی هستند

سوسوی چراغ تجسمی در مشهد

الهام ظریفیان

گزارش روز

گالری‌های مشهد مدت‌هاست که حال‌وروز خوشی ندارند. عادت کرده‌ایم هر چندوقت یک بار خبر تعطیلی یکی‌شان را بشنویم. گالری «بن‌بست» به‌تازگی به جمع تعطیل‌شده‌ها پیوسته بود و همین چند روز پیش شنیدیم گالری «رادین» هم نتوانسته است تاب بیاورد و کرکره را پایین کشیده است. به این ترتیب، تقریبا می‌توان گفت به غیر از گالری «هنگام»، هیچ گالری دیگری در بخش خصوصی در مشهد فعال نیست. ما پیش از این هم در گزارش‌های متعددی به بررسی مشکلات گریبان‌گیر گالری‌ها به‌ویژه گالری‌های خصوصی پرداخته بودیم. در این گزارش بار دیگر به سراغ این موضوع رفتیم.

نمایی از نگارخانه رادین که این روزها نرمه تعطیلی آن به گوش می‌رسد

افزایش اجاره‌بها، مهم‌ترین چالش نگارخانه‌ها

دوم تیرماه گزارشی در همین صفحه چاپ شد که در آن معاون هنری اداره‌کل فرهنگ وارشاد اسلامی خراسان رضوی در گفت‌وگو با شهرآرا از شروع به روزرسانی آمار گالری‌های فعال خراسان گفته بود. جلیل سروری گفته بود: در استان ۳۲ نگارخانه خصوصی و ۱۶ نگارخانه دولتی داریم که فقط تعداد اندکی از آن‌ها به صورت مستمر فعال هستند. از این تعداد، چهار نگارخانه در شهرستان‌ها و بقیه در مشهد هستند. او اذعان کرده بود: تعداد نگارخانه‌هایی که به صورت مستمر و پیوسته و تخصصی نمایشگاه برگزار می‌کنند، حدود پنج نگارخانه است. برای دستیابی به آمار دقیق نیازمند به روزرسانی، تهیه اطلاعات میدانی و شناسایی نگارخانه‌هایی هستیم که بیش از سه سال غیرفعال بوده‌اند. همکاران ما هم اکنون درحال سرکشی میدانی هستند و به زودی نتایج بررسی‌هایشان را ارائه می‌دهند تا در جلسه شورای نگارخانه‌های استان درباره اینکه در قبال این نگارخانه‌ها چطور عمل شود، تصمیم‌گیری کنند. این مسئول گفته بود مدیران نگارخانه‌ها در جلسه‌ای که با وی داشتند، از افزایش اجاره‌بها به عنوان مهم‌ترین چالش پیش رویشان یاد کرده بودند. او به عنوان اقدام حمایتی از تلاش آن اداره برای راه‌اندازی حراج‌های هنری دائمی، تسهیلات پشتیبان‌های حقیقی و حقوقی و تسهیلات توسعه مکان‌های فرهنگی و هنری (از طریق سامانه تحفه و تا سقف ۴ میلیارد تومان) و فراهم‌آوردن امکان تبلیغات محیطی رایگان با همکاری شهرداری برای نگارخانه‌ها خبر داده بود. بااین حال، به نظر می‌رسد این تلاش‌ها دست‌کم تاکنون به نتیجه مشخصی نرسیده است. ما در این گزارش در تماس تلفنی با حمید طالبی، مدیر نگارخانه رادین، پیگیر آخرین وضعیت این نگارخانه قدیمی و خاطره‌ساز مشهد شدیم. او با ابراز قدردانی از اینکه هنوز بعضی رسانه‌ها پیگیر فعالیت نگارخانه‌ها هستند و چنین موضوعاتی برایشان اهمیت دارد، گفت فعلا چیزی نمی‌تواند بگوید، چراکه هیچ چیز مشخص نیست و بهتر است فعلا گفت‌وگوی رسانه‌ای دراین‌باره نداشته باشد. او از ما خواست گفت‌وگو دراین‌باره را به یکی دو هفته بعد موکول کنیم. ما نیز امیدواریم در این مدت مسئولان نگذارند آخرین چراغ‌های گالری‌های بخش خصوصی مشهد که تنهامکان‌هایی هستند که شهروندان می‌توانند به صورت رایگان و مستقیم با آثار هنری ارتباط برقرار کنند، خاموش شود.

کار سخت گالری‌های مشهد در حوزه هنر

با تعطیل شدن گالری «رادین»، به نظر می‌رسد فقط نگارخانه‌های «هنگام» و «حامی» هستند که هنوز خودشان را سرپا نگه داشته‌اند و نمایشگاه برگزار می‌کنند. اوضاع و احوال گالری حامی نیز چندان مساعد نیست، اما سعی می‌کند به حیاتش به صورت چراغ خاموش ادامه دهد. مریم رحمتی، مدیر این نگارخانه، در گفت‌وگو با شهرآرا درباره آخرین وضعیت گالری‌اش می‌گوید: اکنون دنبال ملک برای بازگشایی نگارخانه هستم. قرارداد اجاره ما یک ساله است و صاحب ملک از ما خواسته است تخلیه کنیم. متأسفانه هیچ تسهیلاتی نیز برای حمایت از گالری‌داران در این مواقع وجود ندارد. او با بیان اینکه به صورت موقت نمایشگاه‌هایش را در اداره فرهنگ وارشاد اسلامی برگزار می‌کند، می‌گوید: متأسفانه در مشهد گالری دار چه از سوی مسئولان و چه از سوی مردم حمایت نمی‌شود. به همین دلیل، بسیاری از نگارخانه‌ها محکوم به تعطیلی می‌شوند. اینکه بخواهیم کار هنری را در مشهد جابیندازیم، خیلی سخت است.

قوانین سخت‌گیرانه سد راه گالری‌داری

رحمتی در پاسخ به اینکه گالری‌های بخش خصوصی برای سرپاماندن به چه نوع حمایت‌هایی از سوی مسئولان احتیاج دارند، می‌گوید: فروش آثار برای هنرمند و گالری‌دار خیلی مهم است. مسئولان برای حمایت از گالری‌دار ابتدا باید از هنرمند حمایت کنند تا به صورت غیرمستقیم گالری‌دار هم منتفع شود. درحالی‌که هر روز شاهد کناره‌گیری بسیاری از هنرمندان از کار هنری هستیم، به این دلیل که هنر برایشان درآمدی ندارد. رحمتی می‌افزاید: در مرحله بعد مسئولان باید به صورت مستقیم از گالری‌داران حمایت کنند. بخشی از این حمایت می‌تواند اعطای تسهیلات باشد، اما بخش مهم‌تر این است که در صدور مجوزهای لازم برای برپایی نمایشگاه‌های آن‌ها برخوردهای سخت‌گیرانه و سلیقه‌ای راکنار و دست گالری‌دار را باز بگذارند. برای مثال ما اجازه نداریم چهره را به نمایش بگذاریم. هنرمندی که تخصص در کشیدن پرتره است یا اصلا دوست ندارد طبیعت بکشد، چرا باید از اکران آثارش محروم شود؟ بسیاری از این قوانین سخت‌گیرانه نانوشته برای گالری‌ها باعث بی‌انگیزگی هنرمند می‌شود.

قیمت‌گذاری آثار هنری کارشناسی شود

مدیر گالری حامی با تأکید بر اینکه مسئولان می‌توانند نقش نظارتی‌شان را افزایش دهند، می‌گوید: برای مثال اختلاف خیلی زیادی در قیمت‌گذاری‌های آثار هنری در گالری‌های مختلف مشهد وجود دارد. بسیاری از این قیمت‌گذاری‌ها هیچ مبنا و معیار هنری مشخصی ندارند. بسیاری از گالری‌داران با این توجیه که فروش آثار هنری در مشهد کم است، قیمت‌های کذایی روی آثار می‌گذارند و در نتیجه، فروش آثار به صفر می‌رسد. مسئولان می‌توانند روی این قیمت‌گذاری‌ها کار کارشناسی انجام دهند و به این ترتیب، به چرخه اقتصاد هنر و رونق گالری‌ها کمک کنند.

او می‌افزاید: کار دیگری که مسئولان در حمایت از گالری‌داران می‌توانند انجام دهند، این است که برگزاری نمایشگاه‌های صنایع دستی توسط گالری‌ها را ساده کنند. گالری‌ها فقط می‌توانند نمایشگاه آثار هنری برپا کنند و برای برگزاری نمایشگاه‌های صنایع دستی باید مجوزهای جداگانه بگیرند که در صدور بسیاری از این مجوزها سخت‌گیری‌های زیادی وجود دارد، به‌ویژه در صنایع دستی مربوط به مد و لباس.

تمرکز بر ظرفیت‌های مغفول هنرهای تجسمی

از میان نگارخانه‌های دولتی و سازمانی مشهد نیز تقریبا می‌توان گفت فقط نگارخانه «رضوان» است که تاحدی به صورت مرتب نمایشگاه برگزار می‌کند. تعدادی تعطیل شده‌اند، تعدادی فعال نیستند و تعدادی نیز مانند نگارخانه «اشراق» وابسته به حوزه هنری انقلاب اسلامی استان در حال تعمیر هستند. این نگارخانه از یک سال و دو ماه پیش به دلیل امور زیرساختی تعطیل شده است. محسن اسدی، مدیر این نگارخانه، با اعلام اینکه عملیات تعمیرات و بازسازی ساختمان نگارخانه رو به پایان است، به شهرآرا می‌گوید: فکر می‌کنم در مهرماه بتوانیم نگارخانه را بازگشایی کنیم. طی این عملیات، تعمیر و تجهیز کف با اپوکسی، به‌روزرسانی سیستم گرمایش و سرمایش و نورپردازی و رنگ‌آمیزی دیوارها انجام شده است. او به رویکردهای نگارخانه اشراق در سال‌ها فعالیتش اشاره و اضافه می‌کند: این نگارخانه در سال ۱۳۹۵ تأسیس شده است. رویکرد ما تاکنون برگزاری نمایشگاه آثار هنرهایی مانند کاریکاتور، خوش‌نویسی و تصویرگری بوده است. درحالی‌که بیشتر نگارخانه‌های خصوصی بر نقاشی متمرکز هستند، نگارخانه‌های دولتی و سازمانی مانند نگارخانه اشراق و رضوان سعی می‌کنند دیگر ظرفیت‌های هنرهای تجسمی را پوشش دهند.

تسهیلات یک نگارخانه دولتی برای هنرمندان

اسدی با اشاره به تعطیلی‌های پی‌درپی نگارخانه‌های خصوصی در مشهد مانند بن‌بست و رادین، یادآوری می‌کند: گالری‌های دیگر نیز چندان فعال نیستند و بیشتر فعالیت‌های جنبی دارند. به همین دلیل، ما تصمیم گرفتیم شرایط ویژه‌ای برای هنرمندان شاخص در نظر بگیریم. به این ترتیب که هر هفته را به یکی از هنرمندان اختصاص دهیم. هدفمان این است که در وضعیتی که هنرمندان هنرهای تجسمی به دلیل نبود خرید و فروش آثار هنری و نچرخیدن چرخه اقتصاد هنر با چالش روبه‌رو هستند، فرصتی در اختیارشان قرار دهیم تا با خیال راحت آثارشان را اکران کنند. یعنی اگر هنرمندی هفته اول مهرماه در نگارخانه اشراق نمایشگاه دارد، بداند که سال آینده نیز در همین هفته نمایشگاه برای وی خالی است و می‌تواند برنامه‌ریزی کند و آثار جدیدش را به نمایش بگذارد.

البته فضا برای دیگر هنرمندان نیز باز است. در نگارخانه اشراق به روی همه هنرمندان باز است. اگر کارها خوب باشند، ما به اسم نگاه نمی‌کنیم و خود اثر و جنبه‌های فرهنگ‌سازی آن برایمان اهمیت دارد. او می‌افزاید: معمولا سیستم نگارخانه‌داری به این ترتیب است که یا هنرمند در بدو ورود مبلغی را به عنوان ورودی می‌پردازد یا درصدی از فروش آثار را به گالری‌دار می‌دهد. ما سعی می‌کنیم درصد فروش از هنرمند نگیریم و هزینه ورودی بسیار کمی در حد اینکه هزینه‌های جاری نگارخانه تأمین شود، دریافت کنیم یا اینکه به جای آن یک اثر به انتخاب خود هنرمند به یادگار در مجموعه داشته باشیم.

عادل تبریزی فیلم‌ساز مشهدی فیلم «مفت‌بر» نوشت:

حامد بهداد جوان مانده، شور دارد

گرام گردی

عادل تبریزی، فیلم‌ساز مشهدی این روزها فیلم «مفت‌بر»، دومین ساخته سینمایی‌اش را در اکران دارد، این فیلم بعد از «گیج‌گاه» دومین همکاری تبریزی با حامد بهداد است که در ساخت این دو اثر تاثیرگذار بوده است. تبریزی در صفحه اینستاگرامش درباره این بازیگر سرشناس مشهدی نوشت: همکاری من با شما شکل و حال دیگر داشت. فهم و درک شما از سینما و از دوره‌های تاریخی سینما هوشمندانه است. شما گذشته را فقط در قالب آخی، یادش به خیر و اینکه یک چیزهایی بهتر بود، یاد نمی‌کنید؛ نسبت به هر واقعه تحلیل دارید. وقتی نسبت به جریان‌های سینمای مردمی و تأثیرگذار همچون آقافردین از سال‌ها پیش حرف زدید، نقاط مشترک دیدگاهمان گره خورد. حتی همکاری شما با حسین فرح‌بخش تحلیل داشت. تأثیر فرح‌بخش در سینمای بعد از انقلاب را درک کرده بودید، در تیترهای مدشده حبس نبودید! می‌دانستید سینما به مفهوم خود، خود سینما از دیدگاه مردم همان جریان فیلم‌های فرح‌بخش بود که اگر آن فیلم‌ها نبودند، معلوم نبود چه بر سر سینما می‌آمد! قطع به یقین قرارداد همکاری من و شما در ذهن بسته شد. حامد بهداد باشی و از قالب خود بیرون بیایی و در «گیج‌گاه» همراهی کنی تا جایی که حاضر شوی جلو دوربین، مویت را کامل بزنند. حامد بهداد باشی و در سال‌های موفقیتت با فیلم‌های «قصر شیرین»، «پیرپسر» و «برای رعنا» و «می‌خواهم زنده بمانم» و... قدرت ریسک برای اجرای هومن «مفت‌بر» را داشته باشی. بهداد جایگاهش در بازیگری شبیه محمدعلی کلی در بوکس است؛ خوب ضربه می‌زند و بجا می‌زند. او در «مفت‌بر» برای ضربه‌زدن نیامد؛ با من همراه شد تا رقص پای داخل رینگ را اجرا کند! در «مفت‌بر» حامد بهداد نشان می‌دهد هنوز روح جوان و جسور و عصیانگری برای سینما دارد. رابرت دنیرو فیلمی کمدی بازی کرد که ایده یک خطی‌اش این بود که با نوه‌اش سر اتاق خواب، جنگ دارد. این همان نقطه ریسک‌پذیری یک هنرمند بزرگ است! به راستی اگر استاد نصیریان چنین قصه‌ای را در ایران بازی می‌کرد، چه حرف‌هایی که نمی‌زدند و آن حرف مهم را نمی‌زنند. حرف مهم ریسک و خودشکنی در کارنامه کاری‌ات است. باید از استاد مهرجویی آموخت؛ از «هامون» و «بانو» می‌شود به «چه خوبه برگشتی» رسید! مگر نمی‌توانستند صد «هامون» دیگر خلق کنند؟! حامد بهداد جوان مانده، شور دارد، سرصحنه هیجان دارد و با کارگردان تا آخر دیدگاهش، حرفه‌ای همراهی می‌کند. امیدوارم با کارگردان‌های نسل جدید، توانایی‌های تازه‌اش بیرون بیاید و بهداد را برای قالب‌های که جواب داده است فقط نخواهند!

یادداشت روز

چالش هنر و هوش مصنوعی

محمد جواد استادی
پژوهشگر مطالعات فرهنگی

پویایی هنر، امری چنان آشکار است که پرداختن به آن گزاف و بیهوده خواهد بود. عمر دراز هنر که هم پای نوع انسان است، نشان دهنده انعطاف و زایایی پیوسته و همیشگی آن است. هنر در مدار ویژگی‌های ذاتی‌اش همواره در تعامل با دگرگونی‌های گوناگون جوامع انسانی بوده است. جوامع با تحولاتی در عرصه‌های مختلف مثل اقتصاد، سیاست، ایدئولوژی، فناوری و... روبه‌رو بوده و دگرگون شده‌اند. در چنین وضعی، هنر، هوشمندانه و با برخورداری از ظرفیت‌های بنیادینش، انعطاف یافته و به بروز و ظهور امر اجتماعی کمک کرده است.

در میان همه تغییرات در جامعه انسانی، شاید بتوان گردش فناوری و رشد و توسعه روزافزون آن را از مشهودترین و مؤثرین عوامل بر دگردیسی جامعه‌ها در نظر گرفت. نسبت میان هنر و فناوری از دو منظر بسیار مهم است. یک منظر آن است که بدان اشاره شد و مربوط به نقش تغییرات فناورانه بر دگرگونی جامعه انسانی است و خواه ناخواه بر هنر و عملکرد آن اثر می‌گذارد. حوزه دوم این ارتباط بر این اصل استوار است که خود هنر همواره از ابزار برای بروز و ظهور خویش بهره می‌برد. ازاین رو، تغییر در ابزار و فناوری الزاما بر دگرگونی هنر مؤثر واقع خواهد شد. این تأثیرات، گاه ممکن است آن چنان قدرتمند باشد که حتی به شکل‌گیری هنرهایی جدید منجر شود، مانند آنچه درباره پیدایش سینما با آن روبه رو بودیم. امروز که رشد فناوری، شتابی باورنکردنی و لحظه به لحظه به خود گرفته است، چالش نسبت میان هنر و فناوری جدی‌تر و البته پیچیده‌تر شده است. هنر، خود از فلسفه برخوردار است؛ فلسفه‌ای که جهت و چرایی و چگونگی حرکت آن را مشخص می‌سازد. اما فناوری نیز فلسفه دارد و فناوری‌های نوین نیز فلسفه و حکمتی دارند که نبود درک و دریافت درست از آن به کژتابی و آسیب منجر خواهد شد. در واقع نسبت میان فلسفه هنر و فلسفه فناوری، امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند مطالعه و بازخوانی است. این نیاز و چالش در کشور ما بسیار جدی‌تر خواهد بود. هنر و فناوری هر دو در سرزمین ما مشابه کشورهای دیگر حضور دارند؛ اما بعد سوم مهم دیگری که ما را از دیگران متفاوت می‌سازد، مسئله مهم بنیادهای معرفتی و دینی است. اساس کنش‌های جامعه اسلامی بر مدار معارف دینی است؛ در چنین وضعی برخلاف جوامع مادی‌انگار، ما نیاز مند بازخوانی فلسفه هنر و فلسفه فناوری در تطبیق با معارف دینی هستیم.

یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های فناورانه پیش روی انسان معاصر مسئله هوش مصنوعی است. هوش مصنوعی افق و جهانی جدید را پیش روی انسان قرار داده که بسیاری از پندارهای او را دگرگون ساخته است و از دیگر سو، میدانی وسیع برای توسعه خطرناک و بی‌برنامه امیال او را زمینه سازی می‌کند. البته این به معنای تأیید تاختن و طرد هوش مصنوعی نیست، بلکه اشاره‌ای به قدرت این ظرفیت است. هوش مصنوعی با برداشتن بسیاری از موانع، زمینه را برای بروز یکی از مهم‌ترین بنیادهای هنر یعنی تخیل می‌گشاید. هوش مصنوعی هیچ‌گاه جایگزین تخیل نخواهد شد، اما به عنوان تسریع‌کننده‌ای بی‌مانند برای ظهور و بروز تخیل عمل خواهد کرد. قوه خیال مانند همیشه در نهاد هنرمند عمل می‌کند، اما هنرمند معاصر مجهز به هوش مصنوعی امکان بروز خلاقیت خویش را به کمک هوش مصنوعی در ترازی که پیش از آن هرگز امکان نداشته است، خواهد یافت.

تصور کنید در فرایند هنری مانند هنر گرافیک، یک گرافیست که همچنان بر بنیاد خلاقیت دست به آفرینش می‌زند، بتواند با کمک هوش مصنوعی فرایند طراحی خویش را متنوع، سریع و جهان شمول‌تر کند. آشکار است که خروجی این هنرمند متفاوت از دیگران خواهد بود و این یعنی هوش مصنوعی نیز ابزاری است که چنانچه به درستی در جای خویش قرار گیرد و در اختیار هنرمند باشد و نه آنکه بر روح و جان هنرمند حاکم شود، تحولی در آفرینش هنری صورت خواهد داد.

البته چنانچه اشاره شد، بازخوانی ارتباط هنر، فناوری و معرفت و حکمت اسلامی زمینه و مقدمه اصلی بهره بردن از هوش مصنوعی خواهد بود. این به جز در سایه امر مهم سیاست‌گذاری هنری رخ نخواهد داد. پرسش بنیادین امروز این است که سیاست‌گذاران هنری امروز کشور ما در کدام گام قرار دارند؟

نگارستان

نمایشگاه «نشان» در نگارخانه فردوسی

نمایشگاه گروهی عکس «نشان» روز گذشته در نگارخانه فردوسی مجتمع شریعتی جهاد دانشگاهی واقع در سه راه ادبیات افتتاح شد. به گزارش شهرآرا، در این نمایشگاه آثار پرنیان پهلوان، ساجده حمیدی‌پور، ثنا خان‌زاده، فرزانه عاشوری، مبینا گلی و فاطمه موسویان در معرض دید عموم قرار می‌گیرد. نمایشگاه گروهی «نشان» به نمایشگاه‌گردانی شیما رضازاده تا چهارشنبه ۲۱ شهریور ادامه خواهد داشت و علاقه‌مندان می‌توانند برای بازدید از آثار آن از ساعت ۱۷ تا ۲۰ به نگارخانه فردوسی مراجعه کنند.

آغاز به‌کار هشتمین اکسپوی عکس «همدم»

هشتمین اکسپوی سراسری عکس مؤسسه «همدم»، برای حمایت از چهارصد دختر بی‌سرپرست این مؤسسه، در نگارخانه توان بخشی همدم برگزار می‌شود. به گزارش شهرآرا، این نمایشگاه روز گذشته افتتاح شد و تا ۲۱ شهریور از ساعت ۱۷ تا ۲۰ پذیرای هنردوستان است. امین ابراهیمی و فرشته کاملان دبیر و مدیر اجرایی نمایشگاه عکس اکسپوی همدم هستند. داوری آثار را نیز حمیدرضا گیلانی فر، فرامرز عامل بردبار، مسعود احمدزاده و ساعد نیک ذات برعهده داشته‌اند.

«هنگام» میزبان نمایشگاه عکس «بیگانه خو»

نمایشگاه انفرادی عکس «بیگانه خو» ۱۶ شهریور در نگارخانه هنگام آغاز به کار کرد. به گزارش شهرآرا، در این نمایشگاه آثار محمدجواد خدابنده به نمایش گذاشته شده است. نمایشگاه «بیگانه خو» تا ۲۵ شهریورماه ادامه دارد و علاقه‌مندان می‌توانند از ساعت ۱۷ تا ۲۰ برای بازدید از آثار آن به نگارخانه هنگام واقع در بولوار خیام، بین ارشاد ۶ و ۸ مراجعه کنند. نگارخانه هنگام در روزهای شنبه و پنجشنبه تعطیل است.

چارسوق هنر

تهیه‌کننده سرشناس مشهدی زیر تیغ جراح

دومین عمل جراحی سیدغلامرضا موسوی، تهیه‌کننده مشهدی سینمای ایران، با موفقیت انجام شد. به گزارش صبا، سعید خانی تهیه‌کننده سینمای ایران، ضمن اعلام این خبر اضافه کرد: در پی عمل ماه گذشته رئیس انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینمای ایران که به عمل در سمت چپ سر منجر شد، باتوجه به علائم جدید، دوباره به پزشک مراجعه کرد و پس از سی‌تی اسکن سر متوجه شدند که در سمت راست مغز هم باید عمل جراحی انجام شود. دکتر حامد جوادیان، جراح مغز و اعصاب، در یک جراحی دوساعته، عمل را با موفقیت انجام داد و خوشبختانه حال تهیه‌کننده سرشناس و پیشکسوت سینما خوب است و در حال ترخیص از بیمارستان است.

ایستگاه خبر

جشنواره، فرصتی برای رشد فیلم‌سازی مشهد

الهام اسماعیلی| فیلم‌ساز مشهدی، بر اهمیت برگزاری جشنواره‌های سینمایی ازجمله جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان در توسعه فرهنگی و هنری مشهد اشاره کرد. جواد علیزاده با اشاره به اهمیت آشنایی فیلم‌سازان با فرهنگ‌ها و اقلیم‌های مختلف ایران در این جشنواره، اظهار کرد: فیلم‌سازانی که از شهرهای مختلف مانند رفسنجان، گرگان، مشهد و ساری در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند، به مرور زمان با فرهنگ‌ها و دغدغه‌های هم آشنا می‌شوند. این تعاملات فرهنگی نه تنها باعث شناخت بهتر افراد از یکدیگر می‌شود، بلکه در ارتقای سطح هنری و فرهنگی نیز نقش مهمی ایفا می‌کند. این فیلم‌ساز مشهدی ابراز کرد: هر منطقه دارای ویژگی‌های منحصربه فرد خودش است و این تنوع فرهنگی در جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان می‌تواند به خلق آثار متنوع و غنی منجر شود. علیزاده همچنین تأکید کرد: برگزاری جشنواره سینمای جوان در مشهد می‌تواند تأثیری بسزا در رشد و توسعه فرهنگی و هنری مشهد داشته باشد. وی همچنین اظهار کرد: تأثیر برگزاری جشنواره بستگی به میزان استقبال مخاطبان و همچنین نحوه مدیریت آن توسط مسئولان برگزارکننده دارد. مدیران باید با برنامه‌ریزی دقیق و جذب مخاطبان بیشتر، به اهداف فرهنگی جشنواره دست یابند. این فیلم‌ساز مشهدی افزود: جشنواره سینمای جوان توانسته نقش مهمی در تربیت و رشد فیلم‌سازان حرفه‌ای ایفا کند. بسیاری از کارگردانان، فیلم‌نامه‌نویسان و فیلم‌برداران برجسته امروز کارشان را از انجمن سینمای جوان آغاز کرده‌اند.